

ປະທານດິດິ ດັດຟ ອຸກດອບ
ທີ່ປຶກສາທີ່ສອງໃນ
ຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ຂໍ້ ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ສໍາລັບທຸກລະດູການ

ຂໍ້ າພະເຈົ້າຈິຕອນຍັງນ້ອຍໄດ້ຢູ່ໃນໂລກບ່ອນທີ່ສາມາດ
ໃຊ້ເປັນຮູບໃນໂປສະຄາດໃນລະດູຕ່າງໆພາຍໃນປີ.
ແຕ່ລະເດືອນແມ່ນສວຍງາມ ແລະ ເດັ່ນຕາ. ໃນຊ່ວງ
ໄລຍະລະດູໜາວ, ຫິມະໃໝ່ໆໄດ້ປົກຄຸມພູຜາປາດົງ ແລະ
ຖະໜົນຫົນທາງຢູ່ໃນເມືອງ. ລະດູໃບໄມ້ປົ່ງໄດ້ນໍາຝົນມາ
ລ້າງຊ່ວຍ ແລະ ນໍາຄວາມຂຽວງາມມາສູ່ຜູ້ແຜ່ນດິນ.
ທ້ອງຟ້າອັນກວ້າງໃຫຍ່ໃນຍາມລະດູແລ້ງເຈັດຈໍາເປັນສີຄາມ.
ແລະ ລະດູໃບໄມ້ຫລົ່ນໄດ້ປ່ຽນສີຂອງໃບໄມ້ເປັນສີນໍ້າໝາກ
ກ້ຽງ, ສີເຫລືອງ, ແລະ ສີແດງ. ຄາວຍັງນ້ອຍ, ຂ້າພະເຈົ້າມັກ
ທຸກລະດູ, ແລະ ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມັກລັກສະນະ
ແລະ ຄວາມດີເດັ່ນຂອງແຕ່ລະລະດູຢູ່.

ເຮົາມີລະດູການຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຮົາຄືກັນ. ບາງລະດູກໍ່ອຸ່ນ
ແລະ ເປັນສະບາຍ. ບາງລະດູກໍ່ບໍ່ເປັນແນວນັ້ນ. ບາງມື້ໃນ
ຊີວິດຂອງເຮົາກໍ່ສວຍງາມຄືກັນກັບຮູບຢູ່ໃນປະຕິທິນ. ແຕ່ກໍ່ຍັງ
ມີມື້ ແລະ ສະພາບການທີ່ເຮັດໃຫ້ເສົ້າໃຈ ແລະ ອາດນໍາ
ຄວາມໝົດຫວັງ, ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ແລະ ຄວາມຂົ່ມຂື່ນ
ມາສູ່ຊີວິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າບໍ່ໃນເວລາໃດກໍ່ເວລາໜຶ່ງ ເຮົາທຸກຄົນ
ຈະຄິດຢາກອາໄສຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ແຕ່ລະລະດູການແມ່ນສວຍງາມ
ທີ່ສຸດ ແລະ ຫລີກເວັ້ນຊ່ວງໄລຍະທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍ່ສະບາຍໃຈ.
ແຕ່ສິ່ງນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ຫລື ບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ເຝິງປາດຖະໜາ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ, ເຫັນໄດ້
ແຈ້ງວ່າ ຫລາຍເທື່ອຄວາມເຕີບ ໂຕອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ
ໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າຕອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຜ່ານຜ່າລະດູທີ່
ມີພະຍຸນັ້ນ.

ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນທີ່ສະຫລາດຂອງເຮົາຮູ້ວ່າ ກ່ອນທີ່
ລູກໆຂອງພຣະອົງຈະເຕີບ ໂຕຂຶ້ນດັ່ງທີ່ໄດ້ອອກແບບໄວ້ນັ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງປະເຊີນກັບລະດູທີ່ມີຄວາມຍາກລໍາບາກໃນ
ຊ່ວງມະຕະຂອງເຂົາເຈົ້າ. ລິໂຮສາດສະດາໃນພຣະຄໍາພີ
ມໍ່ມອນໄດ້ກ່າວວ່າ ຖ້າຫາກປາດສະຈາກການກົງກັນຂ້າມ
ແລ້ວ, “ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊອບທໍາບໍ່ໄດ້” (2 ນິໄຟ 2:11).
ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ, ເພາະຊີວິດອັນຂົ່ມຂື່ນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາ
ຮັບຮູ້, ປຽບທຽບ, ແລະ ຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຫວານຊື່ນຂອງມັນ
(ເບິ່ງ D&C 29:39; Moses 6:55).

ປະທານບຣິກາ ຢັງ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້: “ຄົນທີ່ສະຫລາດ
ທຸກຄົນຜູ້ຖືກສວມດ້ວຍມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີພາບ, ຄວາມ
ອະມະຕະ, ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຜ່າ
ປະສົບການທີ່ຍາກລໍາບາກ ທີ່ໄດ້ຈັດໄວ້ສໍາລັບຄົນທີ່
ສະຫລາດ ເພື່ອໃຫ້ຜ່ານຜ່າ, ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບລັດສະໝີພາບ
ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໄພພິບັດອັນໃຫຍ່ຫລວງ
ທຸກຢ່າງທີ່ມາເຖິງຜູ້ຄົນ ຈະເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງອິດທິນຕໍ່ ...
ເພື່ອຕຽມເຂົາເຈົ້າຕໍ່ການປະກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ...

ການທົດລອງ ແລະ ປະສົບການທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ຜ່ານຜ່າ ແມ່ນຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມລອດຂອງທ່ານ.”¹

ຄຳຖາມນັ້ນບໍ່ແມ່ນວ່າ ເຮົາຈະປະສົບກັບລະດູທີ່ເຕັມໄປ ດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກຫລືບໍ່ ແຕ່ແມ່ນວ່າ ເຮົາຈະສາມາດ ປະເຊີນກັບພະຍຸນັ້ນໄດ້ແນວໃດ. ໂອກາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນລະດູ ຕ່າງໆທີ່ປ່ຽນແປງຢ່າງໄວຂອງຊີວິດນີ້ ຄືການຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງ ແມ່ນບໍ່ພຽງແຕ່ອອກແບບໄວ້ເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອເຮົາປະເຊີນກັບ ພະຍຸໃນຊີວິດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ນຳພາເຮົາຜ່ານຜ່າມັນໄປນຳອີກ. ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາໄດ້ປະທານພຣະຄຳຂອງ ພຣະອົງຜ່ານສາດສະດາຂອງພຣະອົງ—ຄວາມຮູ້ແຈ້ງອັນມີ ຄ່າທີ່ໄດ້ອອກແບບໄວ້ ເພື່ອນຳພາເຮົາຜ່ານຜ່າການທ້າທາຍ ຂອງລະດູອັນຫຍຸ້ງຍາກ ໄປສູ່ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດນິລັນ ດອນທີ່ມີຄວາມສຸກ ແລະ ຮຸ່ງເຫລື້ອມ. ມັນເປັນພາກສ່ວນທີ່ ສຳຄັນໃນປະສົບການຊີວິດຂອງເຮົາ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມ ເຂັ້ມແຂງ, ຄວາມກ້າຫານ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດ ເພື່ອຈະໄດ້ຍຶດ ໝັ້ນຢູ່ທີ່ຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຈະ ຖືກຟາດກະທົບ ຫລາຍປານໃດກໍຕາມ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າສູ່ນ້ຳແຫ່ງບັບຕິສະມາ ແລະ ໄດ້ຮັບຂອງ ປະທານແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໄດ້ກ້າວເຂົ້າໄປໃນ ເສັ້ນທາງແຫ່ງການເປັນສານຸສິດ ແລະ ຖືກສົ່ງໃຫ້ຕິດຕາມ ພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄປຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ຊື່ສັດ.

ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ສອນວ່າ ແສງຕາເວັນສ່ອງໃສ່ “ທັງຄົນຊົວ ແລະ ຄົນດີເໝືອນກັນ, ແລະ ... ຝົນ [ຕົກໃສ່] ທັງຄົນທີ່ຊອບທຳ ແລະ ບໍ່ຊອບທຳ” (ມັດທາຍ 5:45). ບາງເທື່ອເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງຄວາມຫຍຸ້ງ ຍາກ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ. ແຕ່ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ເຮົາເຊື່ອວ່າ ຖ້າຫາກເຮົາສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນ, ອະທິຖານ ສະເໝີ, ແລະ ມີຄວາມເຊື່ອ, ... ທຸກສິ່ງທັງປວງຈະທຳ ງານນຳກັນໄປ ເພື່ອຄວາມດີຂອງ [ພວກເຮົາ], ກຳໜົດ [ພວກເຮົາ] ດຳເນີນໄປຢ່າງພາກພູມໃຈ” (ເບິ່ງ D&C 90:24; ເນັ້ນຄຳເນີ້ງ).

ໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກໃນສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະອົງ, ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ເຕັມໃຈໃນທຸກສະພາບຝົນຟາອາກາດ ແລະ ໃນທຸກລະດູການ ແລະ ເມື່ອເຮົາເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ໃຈຂອງເຮົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍສັດທາ ທີ່ສັກສິດ, ຄວາມຫວັງທີ່ເປັນປົວ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນແຫ່ງ ສະຫວັນ.

ແຕ່ເຮົາຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຜ່າທຸກລະດູການ—ທັງສິດໃສ ແລະ ເຈັບປວດ. ແຕ່ບໍ່ວ່າຈະເປັນລະດູໃດກໍຕາມ, ໃນຖານະ ທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຊື້ອຄຣິດ, ເຮົາຈະວາງຄວາມຫວັງ ຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ພຣະອົງ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາມຸ້ງໄປຫາຄວາມ ສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ.

ສະຫລຸບແລ້ວ, ເຮົາເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີຄວາມ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຮຽນຮູ້ຈາກພຣະອົງ, ທີ່ຈະຮັກພຣະອົງ, ແລະ ທີ່ຈະຮັກເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ. ເຮົາເປັນຜູ້ເດີນທາງຢູ່ໃນ ເສັ້ນທາງສັກສິດຂອງການເປັນສານຸສິດ, ແລະ ເຮົາຈະ ດຳເນີນໄປຢ່າງແນ່ນອນ ມຸ້ງໄປຫາເປົ້າໝາຍແຫ່ງ ສະຫວັນຂອງເຮົາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນລະດູ ໃບໄມ້ປົ່ງ, ໃນລະດູແລ້ງ, ໃນລະດູໃບໄມ້ຫລົ່ນ, ແລະ ໃນລະດູໜາວ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນ ທຸກລະດູການ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ
1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 261–62.

ການສອນຈາກຂ່າວສານນີ້

ຝ່າຍປະທານສູງສຸດໄດ້ສອນວ່າ, “ຄຳເທດສະໜາທີ່ສຳ ຄັນທີ່ສຸດບາງຢ່າງຖືກສ້າງສອນໂດຍການຮ້ອງເພງສວດ” (*Hymns*, ix). ເມື່ອທ່ານສົນທະນາກ່ຽວກັບຂ່າວສານນີ້, ໃຫ້ຮ້ອງເພງສວດເພງໜຶ່ງຂອງເພງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຫລື ເພງອື່ນ ກໍໄດ້ກັບຄືນທີ່ທ່ານສອນກ່ຽວກັບການອິດທິນຕໍ່ຄວາມຍາກ ລຳບາກ: “ພິນຖານໝັ້ນຄົງໝັກໝາ” (ເລກທີ 6); “ນັບ ພຣະພອນຂອງທ່ານ” (ເລກທີ 8); ຫລື “ຂໍໃຫ້ເຮົາເດີນໄປ” (ເລກທີ 10). ຖ້າຫາກທ່ານໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນ, ໃຫ້ເລົ່າຕອນ ທີ່ລະດູທີ່ມີຄວາມຍາກລຳບາກໃນຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ກາຍ ເປັນພອນໃຫ້ແກ່ທ່ານແນວໃດ.

ຂ່າວໜຸ່ມ

ຂ້ານ້ອຍສາມາດກຳຈັດຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໄປ ໂດຍ ຮວມ ຊຸ

ຕອນເຝືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ ບະລາເຕີ ເຈ້ນ ແລະ ພັນລະຍາຂອງ ລາວຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນຫວອດຂອງພວກເຮົາ, ຂ້ານ້ອຍດີໃຈ ຫລາຍແທ້ໆ. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄດ້ໜຶ່ງປີ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຜະນຶກເຂົ້າກັນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ແລະ ລຸກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປກ່ອນເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມສາດສະໜາຈັກ

ກິໄດ້ຜະນິກຂ້າກັບເຂົາເຈົ້າ. ເປັນສິ່ງທີ່ດີຫລາຍທີ່ໄດ້ເຫັນຄອບຄົວ
ເຈ້ນເຕີບ ໂຕຂຶ້ນໃນພຣະກິດຕິຄຸນ.

ແລ້ວບະລາເດີ ເຈ້ນ ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນອຸປະຕິເຫດລົດຊີນກັນ
ໃນບີຕໍ່ມາ. ຫລັງຈາກອຸປະຕິເຫດນັ້ນ, ຄວາມຕາຍຂອງລາວເບິ່ງ
ຄືວ່າວົນວຽນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍສະເໝີ ແລະ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຝັນ
ຮ້າຍເລື້ອຍໆ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະດູງຕົນດ້ວຍນ້ຳຕາ ແລະ ໄດ້ຖາມຄືນ
ແລ້ວຄືນອີກວ່າ, “ເປັນຫຍັງ? ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງປ່ອຍ
ໃຫ້ເຫດການທີ່ເສົ້າສະຫລົດໃຈເຊ່ນນີ້ເກີດຂຶ້ນ? ເປັນຫຍັງເຫດການ
ເຊ່ນນີ້ຈຶ່ງເກີດກັບຄອບຄົວທີ່ສວຍງາມນີ້?” ມີໜຶ່ງ, ຕອນຂ້ານ້ອຍ
ດົນລົນຕໍ່ສູ້ກັບຄຳຖາມເຫລົ່ານີ້, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຈັບເອົາປື້ມບົດຮຽນມາ
ແລະ ໄດ້ອ່ານຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ຂອງປະທານສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ່
ຄິມ ໂບ (1895-1985) ມີຄຳວ່າ:

ຖ້າຫາກເຮົາຫລຽວເບິ່ງຄວາມມະຕະວ່າເປັນການເປັນຢູ່ທັງ
ໝົດ, ແລ້ວຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມ ໂສກເສົ້າ, ຄວາມລົ້ມເຫລວ,
ແລະ ຊີວິດທີ່ສິ້ນໆ ຈະເປັນໄພພິບັດອັນໃຫຍ່ຫລວງ. ແຕ່ຖ້າຫາກ
ເຮົາຫລຽວເບິ່ງຊີວິດໃນແບບນິລັນດອນ ວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຍິນຍົງ
ຈາກຊີວິດກ່ອນເກີດ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປສູ່ອະນາຄົດນິລັນດອນ
ຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ, ແລ້ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ
ແມ່ນເໝາະສົມຕາມທີ່ມັນຕ້ອງເປັນໄປ. ...

ເຮົາໄດ້ຖືກລ້ວງເພື່ອທົດສອບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນ
ບໍ່, ຄວາມປ່ອຍໃຈເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກອິດທິນ, ຄວາມຕາຍເພື່ອ
ວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເປັນອະມະຕະ ແລະ ລັດສະໝີພາບ?” 1

ໃນເວລານັ້ນເອງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈປ່ອຍຄວາມ ໂສກເສົ້າ
ຂອງຂ້ານ້ອຍໄປ ແລະ ຈົດຈຸຢູ່ທີ່ອະນາຄົດແຫ່ງຄຳສັນຍາ ແລະ
ເປັນໄປໄດ້. ໃນມະໂນພາບຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນບະລາເດີເຈ້ນມີ
ຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງລາວອີກ. ພາບນັ້ນໄດ້ນຳ
ຄວາມສະຫງົບມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະບິດາເທິງ
ສະຫວັນຈະມອບສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມກ້າຫານໃຫ້ເຮົາ
ເພື່ອປະເຊີນກັບ ຄວາມຍາກລຳບາກຕ່າງໆ.
ຜູ້ຂຽນແມ່ນຈາກໄຕ້ຫວັນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*
(2006), 15.

ເດັກນ້ອຍ

ການຮັບໃຊ້ໃນທຸກລະດູການ

ປະທານອຸກດອບສອນວ່າ ເຮົາຄວນ “ຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ
ແລະ ເຕັມໃຈໃນທຸກສະພາບຝົນຟ້າອາກາດ ແລະ ໃນທຸກລະ
ດູການ.” ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າສາມາດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໃນຊ່ວງລະດູ
ໜາວ? ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າສາມາດຮັບໃຊ້ໃນຊ່ວງລະດູໃບໄມ້ປົງ?
ໃນຊ່ວງລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູໃບໄມ້ຫລົ້ນເດັ່? ໃຫ້ຂຽນແນວຄິດ
ຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບແຕ່ລະລະດູໄວ້. ເຈົ້າຄວນພະຍາຍາມໃຊ້ແນວຄິດ
ຢ່າງໜຶ່ງຂອງເຈົ້າໃນເດືອນນີ້!

© 2013 ໂດຍ Intellectual Reserve, Inc. ສະຫງວນລິຂະສິດທຸກປະການ. ຈົດພິມໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ສະບັບເປັນພາສາອັງກິດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: 6/12.
ການແປໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: 6/12. ແປຈາກ *First Presidency Message, September 2013*. Laotian. 10669 331

ສັດທາ • ຄອບຄົວ • ສົງເຄາະ

ການກຸ້ມຕົວເອງ

ໃຫ້ສຶກສາຂ່າວສານນີ້ດ້ວຍການອະທິຖານ, ແລະ ເມື່ອເໝາະສົມໃຫ້ສົນທະນາກ່ຽວກັບ ມັນນຳເອົາຍ້ອງ ທີ່ທ່ານໄປຢຽມຢາມ. ໃຫ້ໃຊ້ຄຳຖາມຕ່າງໆເພື່ອຊ່ອຍທ່ານເພີ່ມ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເອົາຍ້ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະເປັນກິດ ຈະກຳໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງທ່ານເອງ. ສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ, ໃຫ້ເປີດເບິ່ງທີ່ reliefsociety.lds.org.

ການກຸ້ມຕົວເອງເປັນຄວາມສາມາດ, ການຮູ້ກຳລັງ, ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມ ທີ່ຈະຈັດຫາສິ່ງຈຳເປັນທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກໃຫ້ຕົວເອງ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຮົາ.¹

ເມື່ອເຮົາຮຽນຮູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ຫຼັກກຳ ແຫ່ງຂອງການເປັນຄົນກຸ້ມຕົວເອງຢູ່ໃນ ບ້ານເຮືອນ ແລະ ໃນຊຸມຊົນຂອງເຮົາ, ແລ້ວເຮົາຈະມີ ໂອກາດດູແລຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຄົນຂັດສົນ ແລະ ຊ່ອຍເຫຼືອຄົນ ອື່ນໃຫ້ກາຍເປັນຄົນກຸ້ມຕົວເອງ ເພື່ອວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດອິດທິພົນກັບຄວາມ ຍາກລຳບາກໄດ້.

ເຮົາມີສິດທິເສດ ແລະ ໜ້າທີ່ ທີ່ຈະ ໃຊ້ອຳເພີໃຈຂອງເຮົາເພື່ອກາຍເປັນຄົນກຸ້ມ ຕົວເອງທາງວິນຍານ ແລະ ທາງໂລກ. ເມື່ອກ່າວເຖິງການກຸ້ມຕົວເອງທາງວິນຍານ ແລະ ການຕ້ອງເພິ່ງພາພຣະບິດາເທິງ ສະຫວັນ, ແອວເດີ ຣໍເປີດ ດີ ແຮວສ໌ ແຫ່ງ ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງໄດ້ສອນວ່າ: “ເຮົາໄດ້ປ່ຽນໃຈເຫລືອມໃສ ແລະ ເປັນຄົນ ກຸ້ມຕົວເອງທາງວິນຍານ ເມື່ອເຮົາດຳລົງ ຊີວິດຕາມພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາດ້ວຍ ການອະທິຖານ—ຜ່ານການຮັບສິນລະລິກ ຢ່າງມີຄ່າຄວນ, ການມີຄ່າຄວນສຳລັບ ໃບຮັບຮອງເຂົ້າພຣະວິຫານ, ແລະ ການ ເສຍສະລະທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ.”²

ແອວເດີແຮວສ໌ໄດ້ແນະນຳເຮົາໃຫ້ກາຍ ເປັນຄົນກຸ້ມຕົວເອງທາງໂລກ, “ຊ່ຽວຮ່ວມທັງ ການສຶກສາເພີ່ມເຕີມ ຫລື ການຝຶກວຽກ ງານ, ຮຽນເຮັດວຽກ, ແລະ ດຳລົງຊີວິດ ຕາມທີ່ເຮົາມີ. ໂດຍການຫລີກເວັ້ນຈາກ ໜີ້ສິນ ແລະ ຫ້ອນຫອມເງິນຄຳໃນຕອນນີ້, ເຮົາຈະຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ສາດສະ ໜາຈັກໄດ້ເຕັມເວລາ ໃນຫລາຍປີຂ້າງໜ້າ. ຈຸດປະສົງຂອງການເປັນຄົນກຸ້ມຕົວ ທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານ ຄືການ ນຳຕົວເອງເອງຂຶ້ນສູ່ບ່ອນທີ່ສູງກວ່າ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດດຶງຄົນອື່ນທີ່ ຂັດສິນຂຶ້ນໄດ້.”³

ຈາກພຣະຄຳພີ

ມັດທາຍ 25:1–13; 1 ຕີໂມທຽວ 5:8; ແອວມາ 34:27–28; Doctrine and Covenants 44:6; 58:26–29; 88:118

ຈາກປະຫວັດສາດຂອງເຮົາ

ຫລັງຈາກໄຟພິນຍຸກສຸດທ້າຍໄດ້ໄປຕົ້າ ໂຮມກັນຢູ່ຫຸບເຂົາເຂົາເລັກ, ຊຶ່ງເປັນຖິ່ນ ແຫ່ງແລ້ງກັນດານ, ປະທານບຣິກກຳ ຍັງ ຢາກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຈະເລີນກ້າວໜ້າ ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນຂຶ້ນ. ລິງນີ້ໝາຍ ຄວາມວ່າ ໄຟພິນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງ ຮຽນຮູ້ຄວາມຊຳນານທີ່ຈະຊ່ອຍເຂົາເຈົ້າ

ໃຫ້ກາຍເປັນຄົນກຸ້ມຕົວເອງ. ໃນຄວາມ ພະຍາຍາມນີ້, ປະທານຍັງໄດ້ມີຄວາມ ໄວ້ວາງໃຈອັນໜັກແໜ້ນກັບຄວາມ ສາມາດ, ພອນສະຫວັນ, ຄວາມຊື່ສັດ, ແລະ ຄວາມເຕັມໃຈຂອງກຸ່ມສະຕີ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຊຸກຍູ້ເຂົາເຈົ້າໃນໜ້າທີ່ທາງໂລກ ສະເພາະບາງຢ່າງ. ເຖິງແມ່ນໃນທຸກວັນ ນີ້ໜ້າທີ່ສະເພາະຂອງເອົາຍ້ອງໃນ ສະມາຄົມສະຕີສົງເຄາະນັ້ນ ສ່ວນ ຫລາຍຈະແຕກຕ່າງສະເໝີ, ແຕ່ຫລັກ ທຳຍັງເໝືອນເດີມຕະຫລອດ:

1. ຮຽນຮັກວຽກງານ ແລະ ຫລີກເວັ້ນ ຄວາມກຽດຄໍ້ານ.
2. ມີວິນຍານແຫ່ງການເປັນຄົນ ເສຍສະລະ.
3. ຮັບເອົາໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວ ສຳລັບຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານ, ສຸກຂະພາບ, ການສຶກສາ, ວິຊາອາຊີບ, ຝ່າຍການເງິນ, ອາຫານ, ແລະ ສິ່ງຈຳ ເປັນອື່ນໆໃນການຄ້ຳລຸນຊີວິດ.
4. ອະທິຖານຂໍສັດທາ ແລະ ຄວາມກ້າ ຫານເພື່ອຈະສາມາດປະເຊີນກັບການ ທ້າທາຍໄດ້.
5. ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ຜູ້ຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ.⁴

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເບິ່ງ *Handbook 2. Administering the Church* (2010), 6.1.1.
2. Robert D. Hales, "Coming to Ourselves: The Sacrament, the Temple, and Sacrifice in Service," *Liabona and Ensign*, May 2012, 34.
3. Robert D. Hales, "Coming to Ourselves," 36.
4. ເບິ່ງ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 51.

ເຮົາສາມາດເຮັດຫຍັງແດ່?

1. ເຮົາຈະຊ່ອຍເຫລືອເອົາອັນນ້ອງທີ່ເຮົາຄູ່ແລ ເພື່ອຊ່ອຍກາຍຄຳຕອບໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການທາງໂລກ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?
2. ເຮົາກຳລັງຕົວເອງທາງວິນຍານ ຫລາຍຂຶ້ນຫລືບໍ່ ຜ່ານການຕຽມຕົວສຳລັບສິນລະລິກ ແລະ ການເສຍສະລະເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນ?

© 2013 ໂດຍ Intellectual Reserve, Inc. ສະຫງວນ
 ລິຂະສິດທຸກປະການ. ຈັດພິມໃນສະຫະລັດ
 ອາເມລິກາ. ສະບັບເປັນພາສາອັງກິດໄດ້ຮັບ
 ອະນຸຍາດ: 6/12. ການແປໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: 6/12.
 ແປຈາກ *Visiting Teaching Message, September*
 2013. Laotian. 10669 331